

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. J.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno, týkající se žaloby proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném pod sp. zn. ODSČ-43384/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku III. rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 131/2015 - 36 ze dne 8. října 2015,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 26. října 2015 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti nákladovému výroku rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 8. října 2015, č. j. 62 A 131/2015 – 36 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž bylo rozhodnuto o žalobě proti nečinnosti správního orgánu. Žalovaný správní orgán vydal dne 19. 1. 2015 příkaz č. j. ODSČ-43384/14-14, sp. zn. ODSČ-43384/14-CI/PŘ, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Jeho nečinnost měla podle žaloby spočívat v tom, že nepokračoval v řízení po podání odporu.

Krajský soud žalobě stěžovatele vyhověl a výrokiem I. napadeného rozsudku uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o přestupku. Podanou kasační stížností se žalobce domáhal zrušení toliko výroku o nákladech napadeného rozsudku, jímž krajský soud ve výroku III. rozhodl, že žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává z mimořádných důvodů zvláštního zřetele hodných dle § 60 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud zjistil, že jde o kasační stížnost směřující pouze a jedině proti výroku o nákladech řízení, která je nepřijatelná dle výslovného a jednoznačného znění § 104 odst. 2 s. ř. s. (srov. též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 1/2007 - 64 ze dne 1. června 2010, publ. pod č. 2116/2010 Sb.). Proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 zákona s. ř. s., pro nepřijatelnost odmítl. I kdyby napadl rozsudek též v rozsahu vyhovujícího výroku I., šlo by v tomto rozsahu o kasační stížnost nepřijatelnou subjektivně, resp. nepřijatelnou podle § 104 odst. 2 s. ř. s., neboť by mohla směřovat jen proti důvodům rozhodnutí soudu

(srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 91/2012 - 41 ze dne 1. července 2015).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu